

پیش‌بینی رفتار پرخطر بر اساس تمایز‌یافتنگی خود و مشکلات بین‌فردی در دانشجویان دختر

Predicting high-risk behavior based on self-differentiation and interpersonal problems in female students

Mehrnoosh Poursaeid Esfahani

PhD student in psychology, Department of Psychology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, University of Isfahan, Isfahan, Iran.

Hamideh Sharifi

M.A of family counseling, Department of counseling, Faculty of Educational Sciences and Psychology, University of Isfahan, Isfahan, Iran

Dr. Nahid Akrami*

Assistant Professor of Psychology, Department of psychology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, University of Isfahan, Isfahan, Iran.

N.Akrami@edu.ui.ac.ir

مهرنوش پورسعید اصفهانی

دانشجوی دکترای روانشناسی، گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

حمیده شریفی

کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، گروه مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

دکتر ناهید اکرمی (نویسنده مسئول)

استادیار روانشناسی، گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

Abstract

The purpose of this study is to predict High-risk behavior based on self-differentiation and interpersonal problems. The research population consisted of female students of Isfahan University. 100 students were selected by multistage cluster sampling. The research method is a descriptive correlation. The research tools include of Risk-Taking Scale (Zadehmohamady et al, 2011), Differentiation of Self Inventory-Short Form (Drake, 2011), and Inventory of Interpersonal Problems (Barkham et al, 1996). The Data analysis was performed using stepwise regression analysis. The results of the regression analysis showed that aggression can positively and significantly predict high-risk driving, violence, and alcohol consumption. Assertiveness and sociability are able to positively and significantly predict sexual relations. Openness can negatively and significantly predict using drugs and alcohol. Among the dimensions of self-differentiation, I-position is negatively and significantly able to predict violence and the emotional cut-off is negatively and significantly able to predict cross-sex friendship. Based on the results, it can be concluded that self-differentiation and interpersonal problems should be considered for planning to reduce or prevention of high-risk behaviors.

چکیده

هدف پژوهش حاضر پیش‌بینی رفتارهای پرخطر بر اساس تمایز‌یافتنگی خود و مشکلات بین‌فردی در دانشجویان دختر است. جامعه پژوهش شامل دانشجویان دختر دانشگاه اصفهان بودند که از آن میان ۱۰۰ نفر با روش نمونه‌گیری خوشای چند مرحله‌ای انتخاب شدند. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. ابزارهای پژوهش شامل مقیاس خطرپذیری (زاده‌محمدی و همکاران، ۲۰۱۱)، پرسشنامه تمایز‌یافتنگی خود-فرم کوتاه (درک، ۲۰۱۱) و پرسشنامه مشکلات بین‌فردی (بارخام و همکاران، ۱۹۹۶) بود. تحلیل داده‌ها با استفاده از تحلیل رگرسیون گام به گام انجام گرفت. نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که پرخاشگری به طور مثبت و معنادار قادر به پیش‌بینی رانندگی پرخطر، خشونت و مصرف الکل است. صراحت و مردم‌آمیزی به طور مثبت و معنادار قادر به پیش‌بینی روابط جنسی است. گشودگی به طور منفی و معنادار قادر به پیش‌بینی مصرف مواد مخدر و مصرف الکل است. از بین ابعاد تمایز‌یافتنگی خود، جایگاه من به طور منفی و معنادار قادر به پیش‌بینی خشونت است و گریز عاطفی به توجه به یافته‌ها می‌توان نتیجه گرفت که تمایز‌یافتنگی خود و مشکلات بین‌فردی باید برای برنامه‌ریزی جهت کاهش و یا جلوگیری از بروز رفتارهای پرخطر مدنظر قرار گیرند.

Keywords: High-risk behavior, Self-differentiation, Interpersonal problems, Female Students.

واژه‌های کلیدی: رفتار پرخطر، تمایز‌یافتنگی خود، مشکلات بین‌فردی، دانشجویان دختر.

مقدمه

مسیر تحول و تغییر در چرخه‌ی زندگی انسان پدیده‌ای همیشگی است. از نگاه محققان یکی از شاخص‌ترین تغییرات در زندگی جوانان ورود به دانشگاه است که تغییرات زیادی در ابعاد مختلف زندگی به همراه دارد (تائو^۱ و همکاران، ۲۰۰۰). افراد در این دوره چالش‌های متعدد و جدیدی را در تحصیل، روابط اجتماعی و دیگر زمینه‌ها تجربه می‌کنند (اکور و هیجاڑی^۲، ۲۰۰۹). این تغییر و تحولات منجر به افزایش مشکلات سازشی و رفتاری مانند بروز رفتارهای پر خطر^۳ در جوانان می‌شود (آدامز^۴، ۲۰۰۰). رفتارهای پر خطر رفتارهای بالقوه مخربی هستند که افراد به طور ارادی یا بدون اطلاع از عواقب نامطلوب احتمالی مرتکب می‌شوند (کورت و سومرز^۵، ۲۰۰۵). اصطلاح رفتارهای پر خطر حیطه گسترده‌ای را در بر می‌گیرد که سوءصرف مواد مخدر، سیگار و مشروبات الکلی، اعتیاد، رانندگی پر خطر، نزاع‌های فیزیکی، آمیزش جنسی نایمن، قمار بازی، اعمال بی‌بند و بار غیرقانونی و غیره از جمله شایع‌ترین آن‌ها به حساب می‌آید (بویر^۶، ۲۰۰۶). در خصوص سبب‌شناسی رفتارهای پر خطر رویکردهای مختلفی ارائه شده است. به طور مثال در برخی از مطالعات به ارتباط فشارهای روانی در فرد و افزایش رفتارهای پر خطر (بیرامی و اسماعلی، ۱۳۸۹)، پرخاشگری با رانندگی حادثه‌ساز (آورسن و راندمو^۷، ۲۰۰۳؛ سامر^۸، ۲۰۰۲؛ اولتدال و راندمو^۹، ۲۰۰۶)، هیجان منفی، یکنواختی و صدمات فیزیکی با مصرف الكل (لوا-براکو، اسکیوز و استاسیویز^{۱۰}، ۲۰۰۹؛ سیسلیانو^{۱۱} و همکاران، ۲۰۱۳) اشاره شده است.

عوامل ارتباطی و بین‌فردی وجود مشکلاتی در این خصوص از جمله عوامل مرتبط با بروز رفتارهای پر خطر است (رضایی‌نیاراکی و رحیمی، ۲۰۱۳). مشکلات بین‌فردی شامل رفتارهایی است که مانع روابط سالم، مشارکت و همکاری با دیگران می‌شود و با واکنش‌های اجتماعی نامعقولی همراه است (هلر و بکر^{۱۲}، ۲۰۰۰). در این زمینه نقش نهادهایی از قبیل خانواده، مدرسه و دوستان (آیزنبرگ، گلبرشتاین و ویتلارک^{۱۳}، ۲۰۱۴؛ آندرسون^{۱۴}، ۲۰۱۶) به صورت روابط درون خانواده، دلبستگی به خانواده، سبک دلبستگی (دیکسن^{۱۵}، ۲۰۱۶؛ جوادی، زابلی و اللہوردی، ۱۳۹۵؛ رضایی، حسنی و نورمحمدی، ۱۳۹۸) و حمایت اجتماعی ادارک شده (نجاتی‌سوق و همکاران، ۱۳۹۸) بر بروز رفتارهای پر خطر بررسی و تأیید شده است.

در کنار اهمیت روابط بین‌فردی در کیفیت زندگی و بهزیستی روانشناختی (کین^{۱۶} و همکاران، ۲۰۱۲) از سوی دیگر نیاز به حفظ استقلال و فردیت در روابط بین‌فردی نیز واجد اهمیت است. از میان مجموعه عوامل مرتبط با استقلال و فردیت می‌توان به تمایزیافتگی خود^{۱۷} اشاره کرد. نظریه تمایزیافتگی بوئن به ارتباطات اولیه درون خانواده توجه می‌کند و آن را بر روابط بعدی موثر می‌داند (بونگ، کلاسکو و ویشار^{۱۸}، ۲۰۰۳). تمایزیافتگی خود، توان یک فرد در حفظ استقلال و فردیت در ارتباطات صمیمانه با سایرین و توان ایجاد تعادل بین عقل و هیجان است (بوئن، ۱۹۷۸؛ کر و بوئن^{۱۹}، ۱۹۸۸). تمایزیافتگی را در دو سطح می‌توان بررسی نمود. در سطح درون‌فردی

¹.Tao².Okour & Hijazi³.High-Risk Behaviors⁴.Adams⁵.Corte & Sommers⁶.Boyer⁷Iversen & Rundmo⁸.Sümer⁹Oltedal & Rundmo¹⁰Lau-Barraco, Skewes & Stasiewicz¹¹.Siciliano¹². Heller & Baker¹³. Eisenberg, Golberstein & Whitlock¹⁴. Anderson¹⁵. Dixon¹⁶. Cain¹⁷. Self- differentiation¹⁸. Young, Klosko & Weishaar¹⁹. Kerr & Bowen

شامل مولفه‌های جایگاه من^۱ و واکنش‌پذیری هیجانی^۲ است. جایگاه من به معنای حس روشنی از خود و داشتن استقلال در افکار و باورها است (میزرا، ۲۰۱۱) و واکنش‌پذیری هیجانی به غلبه احساسات فرد بر عقل و منطق و پاسخگویی بر پایه هیجانات اشاره دارد. در سطح بین‌فردی تمایزیافتگی خود، هم‌آمیختگی با دیگران^۳ و گریز عاطفی مطرح است. هم‌آمیختگی با دیگران به از دست دادن استقلال خود و انحلال در ارتباطات صمیمانه با دیگران به خصوص افراد مهم زندگی اشاره دارد (میزرا، ۲۰۱۱) و در واقع به معنای از دست دادن هویت در یک رابطه است (گلدنبرگ و گلدنبرگ، ۲۰۱۲). گریز عاطفی نیز بیانگر نوعی احساس تهدید و آسیب‌پذیری در روابط و بعض‌تاپیا می‌باشد. به اتخاذ رفتارهای دفاعی مانند فاصله گرفتن، قطع ناگهانی رابطه و انکار اهمیت رابطه با دیگران است (پلگ و رهال، ۲۰۱۲). پژوهش‌ها نشان می‌دهند که تمایزیافتگی پایین با اعتماد و رفتارهای اعتمادی (مغانلو و کولیوند، ۱۳۹۷؛ کاظمیان و دلاور، ۱۳۹۱؛ سلم، ۷)، خشونت فیزیکی (اسکورون و دندی، ۲۰۰۴)، اجتناب و بی‌اعتمادی (بارتلت‌هربینگ و گرگوری، ۲۰۰۳)، واکنش‌پذیری هیجانی (میلر، ۱۳۹۱) و اندرسون و کلز، ۲۰۰۴)، مصرف الکل (لتی، ۱۱)، افزایش مشکلات ارتباطی با جنس مخالف (پیوسته‌گر و همکاران، ۱۳۹۱) و مسئولیت‌پذیری کمتر (همانی و دشت بزرگی، ۱۳۹۷) رابطه دارد.

بازویج به شیوع بیشتر رفتارهای پرخطر در پسران (سهرابی‌وفا و همکاران، ۲۰۱۷) تعداد کمتری از پژوهش‌ها در این زمینه با تمرکز بر دختران انجام شده است. همچنین بازوج به اطلاعات اندک دختران ایرانی در خصوص رفتارهای پرخطر و آسیب‌های ناشی از آن (میزائی، بابازاده، شریعتی و موسوی، ۱۳۹۲) و افزایش میزان رفتارهای پرخطر در دختران (رحمانی، قاسمی و هاشمیان‌فرد، ۱۳۹۵) ضرورت انجام پژوهش‌های بیشتر در این گروه مشخص می‌شود. علاوه بر این بازوج به اهمیت و تأثیرپذیری بیشتر زنان از مسائل بین‌فردی و عوامل وابسته به آن و نبود پژوهش مشابه در این زمینه، در پژوهش حاضر نقش مشکلات بین‌فردی و تمایزیافتگی خود در پیش‌بینی رفتارهای پرخطر دختران دانشجو مورد بررسی قرار گرفته است.

روش

پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری پژوهش کلیه دانشجویان دختر دانشگاه اصفهان در سال تحصیلی ۹۶-۹۷ بودند. ۱۲۰ نفر با استفاده از روش نمونه‌گیری خوش‌های چند مرحله‌ای از دانشجویان دانشکده‌های فنی مهندسی و علوم پایه انتخاب شدند. سپس از میان ۱۲۰ پرسشنامه توزیع شده با توجه به بررسی آمایه‌های پاسخ، پاسخ‌دهی تصادفی و عدم تکمیل پرسشنامه‌ها، ۱۰۰ نفر از آنان در نمونه پژوهش باقی ماندند. با توجه به موضوع پژوهش به منظور جلب مشارکت دانشجویان و رعایت اصول اخلاقی به شرکت‌کنندگان اطمینان داده شد که اطلاعات آنها به صورت کاملاً محترمانه باقی می‌ماند. در پایان نتایج حاصل با روش همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون گام به گام در نرم افزار SPSS-21 مورد بررسی قرار گرفت.

ابزار سنجش

مقیاس خط‌بزیری^{۱۲}: این مقیاس که توسط زاده‌محمدی، احمدآبادی و حیدری (۱۳۹۰) ساخته و هنجاریانی شده است، ۳۸ گویه با پاسخ‌های پنج گزینه‌ای، شامل کاملاً مخالفم (۱ نمره) تا کاملاً موافقم (۵ نمره)، دارد. نمرات بالاتر در این مقیاس نشانگر گرایش بیشتر به رفتار پرخطر است. زاده‌محمدی و همکاران (۱۳۹۰) به بررسی روایی سازه این مقیاس با روش تحلیل عاملی اکتشافی پرداختند

^۱. I-Position

^۲. Emotional Reactivity

^۳. Maser

^۴. Fusion Whit Others

^۵. Goldenberg & Goldenberg

^۶. Peleg & Rahal

^۷. Selm

^۸. Skowron & Dendy

^۹. Bartle-Haring & Gregory

^{۱۰}. Miller, Anderson &

^{۱۱}. latty

^{۱۲}.Risk-taking Scale

و نشان دادند که گرایش به رفتارهای پر خطر در این پرسشنامه هفت حوزه مواد مخدرا، الکل، سیگار، خشونت، رابطه و رفتار جنسی، دوستی با جنس مخالف، رانندگی خطرناک و حیطه کلی رفتار پر خطر را در بر می‌گیرد. همچنین میزان آلفای کرونباخ کل مقیاس ۰/۹۴ و خرده مقیاس‌ها بین ۰/۷۲ و ۰/۹۴ گزارش شد.

پرسشنامه مشکلات بین‌فردی ۳۲ سوالی^۱ (IIP-32): یک ابزار خودگزارشی است که سوالات آن در رابطه با مشکلاتی است که افراد به طور معمول در روابط بین‌فردی تجربه می‌کنند. این مقیاس توسط بارخام، هارדי و استارتاپ^۲ (۱۹۹۶) به عنوان یک نسخه کوتاه از فرم اصلی (فرم ۱۲۷ سوالی) طراحی شد که دارای هشت زیرمقیاس مردم‌آمیزی، جرات‌ورزی، مشارکت با دیگران، حمایت از دیگران، پرخاشگری، گشودگی، در نظر گرفتن دیگران و وابستگی به دیگران است. سوال‌ها بر روی یک مقیاس لیکرت ۵ درجه‌ای نمره‌گذاری می‌شوند. فرم تهیه شده توسط بارخام، هارדי و استارتاپ (۱۹۹۶) دارای روابی و اعتبار بالایی است. همچنین در تحقیق فتح و همکاران (۱۳۹۲) روابی این ابزار مورد تأیید قرار گرفت و ضریب آلفای کرونباخ برای عوامل صراحت و مردم‌آمیزی، گشودگی، در نظر گرفتن دیگران، پرخاشگری، حمایت‌گری و مشارکت و وابستگی به ترتیب ۰/۸۳، ۰/۶۳، ۰/۸۳، ۰/۷۱ و ۰/۷۲ گزارش شد.

پرسشنامه تمایزخود - فرم کوتاه^۳ (DSI-SF): این ابزار که توسط درک^۴ (۲۰۱۱) ساخته شده است، شامل ۲۰ گویه است که با مقیاس لیکرت در یک طیف شش گزینه‌ای درجه‌بندی شده و دارای چهار خرده مقیاس واکنش‌پذیری هیجانی، جایگاه من، گریز عاطفی و هم‌آمیختگی با دیگران است. پایایی بازآزمایی این پرسشنامه در تحقیق درک (۲۰۱۱) بین ۰/۷۲ تا ۰/۸۵ گزارش شده است. روابی ملاکی همزمان و روابی همگرا نیز برای این مقیاس به دست آمده و رابطه مثبتی بین نمره هر زیرمقیاس با نمره کل مشاهده شده است. ویژگی‌های روانسنجی این مقیاس در ایران، توسط فخاری، لطیفیان و اعتمادی (۱۳۹۳) مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که چهار عامل پیشنهادی سازنده این مقیاس در فرهنگ ایران نیز احراز می‌شود. روابی و اگرای مقیاس و ضرایب همبستگی عامل‌ها با نمره کل که شاخصی از روابی مقیاس است، رضایت‌بخش بود. در خصوص پایایی، ضرایب آلفای کرونباخ برای عامل جایگاه من ۰/۶۷، عامل واکنش‌پذیری هیجانی ۰/۴۸، عامل هم‌آمیختگی با دیگران ۰/۷۶ و عامل گریز عاطفی ۰/۷۳ گزارش شد.

یافته‌ها

میانگین و انحراف استاندارد سن گروه نمونه به ترتیب ۲۲/۴۲ و ۲/۷۰۹ بود. آماره‌های توصیفی متغیرهای پژوهش در جدول ۱ آورده شده است.

جدول ۱. یافته‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

مقیاس	میانگین	انحراف معیار	کمینه	بیشینه
رانندگی خطرناک	۱۷/۳۸	۴/۵۱	۶	۳۰
خشونت	۸/۶	۳/۲۴	۵	۲۰
سیگار کشیدن	۶/۷۵	۳/۲۵	۵	۲۱
صرف مواد مخدرا	۹/۵۴	۳/۲۷	۸	۳۱
صرف الکل	۸/۲۳	۲/۸	۶	۲۲
دوستی با جنس مخالف	۹/۸۴	۴/۸۲	۳	۲۰
روابط جنسی	۵/۹۷	۳/۴۵	۴	۲۰
واکنش‌پذیری هیجانی	۳/۴۸	۰/۶۶	۱/۹	۵/۳۶
جایگاه من	۳/۸۱	۰/۷۱	۱/۹	۵/۵۴

¹.Inventory of Interpersonal Problems

².Barkham, Hardy & Startup

³¹.Differentiation of Self Inventory-Short Form

⁴.Dr

۵/۴۱	۲/۲۵	۰/۰۸	۴/۱۷	گریز عاطفی
۵/۲۲	۱/۲۲	۰/۸	۳/۳۷	هم‌آمیختگی با دیگران
۳۰	۷	۴/۹۵	۱۶/۲۸	صراحت و مردم‌آمیزی
۱۸	۴	۲/۱۹	۱۱/۱	گشودگی
۲۵	۵	۳/۳۵	۱۷/۴۶	در نظر گرفتن دیگران
۱۷	۴	۳/۲۶	۹/۲۱	پرخاشگری
۲۶	۷	۴/۲۳	۱۶/۱۱	حمایتگری و مشارکت
۲۵	۵	۳/۹۳	۱۵/۵۲	وابستگی

برای بررسی رابطه میان زیرمقیاس‌های تمایزیافتگی و مشکلات بین‌فردی با انواع رفتارهای پرخطر از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد که نتایج آن در جدول ۲ آورده شده است.

جدول ۲. ماتریس همبستگی بین متغیرهای پژوهش

۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	متغیر
-۰/۰۵۱	-۰/۲۰۷*	-۰/۰۱۹	۰/۱۳۳	۰/۰۳۷	-۰/۱۱۴	۰/۰۲۷	۸
۰/۰۰۰	۰/۰۸۵	-۰/۰۹۳	-۰/۱۱۷	-۰/۰۴۲	-۰/۳۷۲**	-۰/۰۹۴	۹
-۰/۱۱۷	-۰/۳۱۹**	-۰/۲۱۹*	-۰/۰۸۹	-۰/۰۵۷	-۰/۱۹۲	-۰/۰۷۶	۱۰
۰/۰۸۱	-۰/۰۵	۰/۱۹	۰/۲۱۵*	۰/۰۸۹	۰/۰۱۲	۰/۱۱۸	۱۱
۰/۲۲۱*	۰/۱۵۵	۰/۰۹۷	۰/۰۷۷	۰/۱۵۸	۰/۱۶۱	-۰/۰۷۱	۱۲
-۰/۰۲۹	-۰/۰۹۵	-۰/۲۲۱*	-۰/۲۴*	-۰/۰۶	-۰/۰۳۱	-۰/۱۵۶	۱۳
-۰/۱۶۸	-۰/۰۴۱	-۰/۱۲۳	-۰/۱۷۶	-۰/۱۰۸	-۰/۱۹۷*	-۰/۱۰۸	۱۴
-۰/۰۱	۰/۱۵۵	۰/۱۹۵	۰/۱۲۳	۰/۱۳	۰/۴۳۱**	۰/۲۲*	۱۵
۰/۱۸	۰/۰۹۷	۰/۰۸۸	-۰/۰۰۵	۰/۰۶۱	۰/۰۶۹	-۰/۰۹۲	۱۶
-۰/۰۳۵	۰/۰۲۵	-۰/۰۷۲	-۰/۱۰۴	۰/۰۰۱	۰/۱۵۶	۰/۰۴۳	۱۷

p<0.01** P<0.05*

۱-رانندگی خطرناک، ۲-خشونت، ۳-سیگار کشیدن، ۴-صرف مواد مخدر، ۵-صرف الکل، ۶-دوستی با جنس مخالف، ۷-روابط جنسی، ۸-واکنش-پذیری هیجانی، ۹-جاگاه من، ۱۰-گریز عاطفی، ۱۱-هم‌آمیختگی با دیگران، ۱۲-صراحت و مردم‌آمیزی، ۱۳-گشودگی، ۱۴-در نظر گرفتن دیگران، ۱۵-پرخاشگری، ۱۶-حمایتگری و مشارکت، ۱۷-وابستگی

نتایج جدول ۲ نشان داد که رانندگی پرخطر از بین ابعاد تمایزیافتگی و مشکلات بین‌فردی با پرخاشگری؛ بعد خشونت با جایگاه من، در نظر گرفتن دیگران و پرخاشگری؛ صرف مواد مخدر با هم‌آمیختگی با دیگران؛ صرف الکل با گریز عاطفی و گشودگی؛ دوستی با جنس مخالف با واکنش‌پذیری هیجانی و گریز عاطفی؛ روابط جنسی با صراحت و مردم‌آمیزی رابطه مثبت معناداری داشتند. سیگار کشیدن با هیچ یک از ابعاد تمایزیافتگی و مشکلات بین‌فردی رابطه معناداری نداشت.

نتایج آزمون شاپیر ویلکر برای کلیه زیرمقیاس‌ها، نرمال بودن توزیع آن‌ها را نشان داد. با توجه به قرار گرفتن آماره دوربین-واتسون در عدد ۱/۸، پیش‌فرض استقلال خطاها رعایت شده است. همچنین، با توجه به قرار گرفتن VIF ها در محدوده زیر عدد ۲ و ضریب تحمل بالاتر از ۰/۰۵، پیش‌فرض عدم همخطی چندگانه تایید گردید. به منظور پیش‌بینی ابعاد رفتارهای پرخطر با مشکلات بین‌فردی و تمایزیافتگی از روش رگرسیون گام به گام استفاده شد که نتایج آن در جدول ۳ آورده شده است.

جدول ۳. نتایج تحلیل رگرسیون گام به گام در پیش‌بینی رفتارهای پر خطر

t	SEB	β	B	F change	F	ΔR^2	R ²	R	متغیر پیش‌بین	متغیر ملاک
۱/۰۹۳۹*	۰/۱۳۶	۰/۲۲	۰/۳۰۵	۴/۹۹۸*	۴/۹۹۸*	۰/۰۴۹	۰/۰۴۹	۰/۲۲*	پر خاشگری	رانندگی پر خطر
۳/۴۱۵*	۰/۰۹۷	۰/۳۳۴	۰/۳۳۳	۲۲/۳۶*	۲۲/۳۶*	۰/۱۸۶	۰/۱۸۶	۰/۴۳۱*	پر خاشگری	خشونت
-۲/۳۷۹*	۰/۴۴۹	-۰/۲۲۳	-۱/۰۶۸	۵/۶۶۱*	۱۴/۵۴۲*	۰/۰۴۵	۰/۲۳۱	۰/۴۸*	جاگاه من	
-۲/۴۴۸*	۰/۱۴۷	-۰/۲۴	-۰/۳۵۹	۵/۹۹۲*	۵/۹۹۲*	۰/۰۵۸	۰/۰۵۸	۰/۲۴*	گشودگی	صرف مواد
-۲/۳۹۹*	۰/۱۶۸	-۰/۲۲۲	-۰/۴۰۴	۵/۰۳۵*	۵/۰۳۵*	۰/۰۴۹	۰/۰۴۹	۰/۲۲۱*	گشودگی	صرف الکل
۲/۱۴۲*	۰/۱۱۳	۰/۲۰۸	۰/۲۴۲	۴/۵۹*	۴/۹۰۵*	۰/۰۴۳	۰/۰۹۲	۰/۳۰۳*	پر خاشگری	
-۳/۳۲۹*	۰/۷۹۲	-۰/۳۱۹	-۲/۶۳۵	۱۱/۰۸۲*	۱۱/۰۸۲*	۰/۱۰۲	۰/۱۰۲	۰/۳۱۹*	گریز عاطفی	دستی با جنس مخالف
۲/۲۴۴*	۰/۰۶۹	۰/۲۲۱	۰/۱۵۴	۵/۰۳۵*	۵/۰۳۵*	۰/۰۴۹	۰/۰۴۹	۰/۲۲۱*	صراحت و مردم‌آمیزی	روابط جنسی

*p<0/05

نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد که پر خاشگری ۴/۹ درصد از واریانس رانندگی پر خطر را تبیین می‌کند. پر خاشگری و جایگاه من ۲۳/۱ درصد از واریانس خشونت را تبیین می‌کنند. گشودگی ۵/۸ درصد از واریانس صرف مواد مخدر را تبیین می‌کند. پر خاشگری و گشودگی ۹/۲ درصد واریانس صرف الکل را تبیین می‌کنند. گریز عاطفی ۱۰/۲ درصد از واریانس دوستی با جنس مخالف را تبیین می‌کند. صراحت و مردم‌آمیزی ۴/۹ درصد واریانس روابط جنسی را تبیین می‌کند.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف پیش‌بینی رفتارهای پر خطر بر اساس تمایزیافتگی خود و مشکلات بین‌فردی در دانشجویان دختر انجام شد. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که برخی مشکلات بین‌فردی می‌توانند برخی رفتارهای پر خطر را تبیین کنند. به طور مشخص، پر خاشگری به طور مثبت و معنادار قادر به پیش‌بینی رانندگی پر خطر، خشونت و صرف الکل است. صراحت و مردم‌آمیزی به طور مثبت و معنادار قادر به پیش‌بینی روابط جنسی است. گشودگی به طور منفی و معنادار قادر به پیش‌بینی صرف مواد مخدر و صرف الکل است. این یافته‌ها همسو با نتایج آورسن و راندمو (۲۰۰۲)، سامر (۲۰۰۳)، اولتال و راندمو (۲۰۰۶)، لوا-براکو، اسکیوز و استاسیویز (۲۰۰۹) و سیسیلیانو و همکاران (۲۰۱۳) است. همچنین برخی از ابعاد تمایزیافتگی خود می‌توانند برخی از رفتارهای پر خطر را تبیین کنند. به طور مشخص، جایگاه من به طور منفی و معنادار قادر به پیش‌بینی خشونت است. گریز عاطفی به طور منفی و معنادار قادر به پیش‌بینی دوستی با جنس مخالف است. این یافته‌ها همسو با نتایج سلم (۲۰۰۲)، لتی (۲۰۰۵)، کاظمیان و دلار (۱۳۹۱)، پیوسته‌گر و همکاران (۱۳۹۱) و مغانلو و کولیوند (۱۳۹۷) است.

بر اساس نتایج پژوهش حاضر، جایگاه من به طور منفی رفتار خشونت‌آمیز را پیش‌بینی می‌کند، به این معنا که افرادی با جایگاه من بالاتر، رفتار خشونت‌آمیز کمتری نشان می‌دهند. با توجه به مفهوم جایگاه من به عنوان برخورداری از استقلال در عقاید و داشتن حسی روش از خود (میزرا، ۲۰۱۱)، ارتباط این زیرمقیاس با رفتار پر مخاطره خشونت آشکار می‌گردد. از آن جایی که افراد با نمرات بالا در جایگاه من، به افکار و احساسات خاص خود آگاه‌اند، آن‌ها را ابراز می‌نمایند و اجباری در جهت وفق دادن خودشان با انتظارات نامعقول سایرین احساس نمی‌کنند (پیرساقی و همکاران، ۱۳۹۳). در نتیجه خشونت کمتری در روابط از خود نشان می‌دهند. این افراد به دلیل داشتن استقلال فکری و تشخیص متکرانه موقعیت‌ها می‌توانند روابط عمیق عاطفی با دیگران داشته باشند. اما از آن

جایی که افراد با نمرات پایین در جایگاه من استقلال فکری و توان کمتری برای بیان عقاید و نظراتشان دارند، به همین دلیل فشار بیشتری در راستای قبول درخواست‌ها و نظرات بعضًا نامعقول دیگران احساس می‌کنند. این افراد در هنگام برقراری روابط صمیمانه از آن جایی که به هم آمیختگی یا گریز عاطفی روی می‌آورند، احساس اضطراب بیشتری را تجربه می‌کنند (اسکورون و دندی، ۲۰۰۴) و با احتمال بیشتری رفتارهای خشونت‌آمیز از خود نشان می‌دهند. به این ترتیب می‌توان انتظار داشت که در تمایزیافتگی پایین گرایش بیشتری به سمت خشونت در رفتارها وجود داشته باشد.

بر اساس یافته‌های حاضر، گریز عاطفی به طور منفی دوستی با جنس مخالف را پیش‌بینی می‌کند، به این معنا که افرادی با گریز عاطفی بیشتر، دوستی با جنس مخالف کمتری را نشان می‌دهند. گریز عاطفی به معنای احساس تهدید و آسیب‌پذیری در روابط و گرایش به استفاده از رفتارهای دفاعی مانند فاصله گرفتن، قطع ناگهانی رابطه و انکار اهمیت رابطه با دیگران است (پلگ و رهال، ۲۰۱۲). به عبارت دیگر افراد با سطح بالای گریز عاطفی در روابط خود با دیگران آسیب‌پذیری بیشتری دارند و خشنودی کمتری از ارتباطات اجتماعی‌شان دریافت می‌کنند. این افراد با احتمال کمتری به دوستی با جنس مخالف خواهند پرداخت چرا که با توجه به پیشینه ارتباط‌های قبلی‌شان مشکلات بیشتر و پیامدهای مثبت و خشنودکننده کمتری از این روابط انتظار دارند. همچنین احساس تهدید در روابط صمیمانه، ترس از صمیمیت، آسیب‌پذیری در روابط نزدیک، فاصله‌گیری عاطفی از دیگران و به ویژه جنس مخالف را توجیه می‌کند (بوئن، ۱۹۷۸). به طوری که در پژوهش پیوسته‌گر و همکاران (۱۳۹۱) نیز مشاهده شد که هرچه گریز عاطفی بیشتر باشد میزان مشکلات با غیر هم‌جنس نیز بیشتر می‌شود.

بر طبق یافته‌های این پژوهش، پرخاشگری به طور مثبت رانندگی پرخطر، خشونت و مصرف الكل را پیش‌بینی می‌کند، به این معنا که پرخاشگری بالاتر با رانندگی پرخطر، خشونت و مصرف الكل بیشتری همراه است. چنانچه پژوهش‌های دیگر نیز نشان داده است، اساس میل به رفتارهای پرخطر رانندگی در ویژگی شخصیتی پرخاشگری نهفته است و خشم و پرخاشگری راننده یکی از عوامل بسیار موثر بر رانندگی پرخطر است (آورسن و راندو، ۲۰۰۳؛ سامر، ۲۰۰۲؛ اولتدال و راندو، ۲۰۰۶). همچنین مطالعه‌ی حاضر نشان داد که افراد پرخاشگر به عنوان راهکاری جهت تسکین هیجانات منفی خود و برای فرار از مواجهه با مسائل و به ویژه مشکلات بعدی ناشی از پرخاشگری، با احتمال بیشتری به مصرف الكل روی می‌آورند. این یافته در راستای شواهدی است که نشان دهنده ارتباط بین مصرف الكل و صدمات فیزیکی است (سیسیلیانو و همکاران، ۲۰۱۳).

بر طبق پژوهش حاضر، گشودگی به طور منفی و معنادار مصرف مواد مخدوش و الكل را پیش‌بینی می‌کند، به این معنا که گشودگی کمتر با مصرف مواد مخدوش و الكل بیشتری همراه است. افراد با میزان کمتر گشودگی در روابط بین فردی، شبکه‌های حمایتی کمتری دارند و بیشتر احساس تنهایی می‌کنند. این افراد به احتمال بیشتری به هنگام مواجهه با چالش‌ها و سختی‌های زندگی و به عنوان راهی برای اجتناب از مواجهه با مسائل، به مصرف مواد و الكل روی می‌آورند. چنانکه لوا-براکو، اسکیوز و استاسیویز (۲۰۰۹) نیز دریافتند، دانشجویان بیشتر در پاسخ به هیجانات منفی، رفع کسالت و یکنواختی به همراه چالش بیشتر با دیگران به مشروب خواری مبادرت می‌کنند. همچنین در پژوهش لتی (۲۰۰۵) هم دانشجویان با تمایزیافتگی پایین بیشتر الكل مصرف می‌کرند و تمایز یافتگی بالا برای خطر مصرف الكل و مواد به عنوان عاملی نگهدازنه به حساب می‌آید.

بر طبق پژوهش حاضر، صراحة و مردم‌آمیزی به طور مثبت روابط جنسی را پیش‌بینی می‌کند، به این معنا که صراحة و مردم‌آمیزی بیشتر با روابط جنسی بیشتری همراه است. از آن جایی که فشارهای روانی یکی از عوامل موثر در ایجاد رفتارهای نابهنجار است و با توجه به اینکه افراد دارای روابط جنسی پرخطر فشارهای زندگی و مشکلاتشان را برخلاف روش‌های مورد قبول هنچارهای جامعه، قواعد فرهنگی و به گونه‌ای ناکارآمد حل می‌کنند (بیرامی و اسماعلی، ۱۳۸۹)، به نظر می‌رسد افرادی که از توانایی بالایی در ارتباطات اجتماعی و پیوستن به دیگران برخوردارند و در روابط خود وضوح و صراحة بیشتری دارند، با احتمال بالاتری در مواجهه با فشارهای روانی و مشکلات زندگی به رفتارهای جنسی مخاطره‌آمیز روی می‌آورند و مردم‌آمیزی و بی‌پروای در ارتباطات آن‌ها می‌تواند زمینه مناسبی برای بی‌پروای جنسی‌شان فراهم کند.

در این مطالعه رابطه‌ای میان هیچ یک از ابعاد تمایزیافتگی و مشکلات بین‌فردی برای پیش‌بینی رفتار سیگار کشیدن مشاهده نشد. تبیین این نتیجه بر اساس ماهیت رفتار سیگار کشیدن ممکن می‌شود. این رفتار نسبت به سایر رفتارهای پرخطر پذیرفته شده‌تر و واکنش‌های منفی نسبت به آن کمتر است. علاوه بر این، از آن جایی که افراد تمایزیافتگی و با مشکلات بین‌فردی کمتر نیز احتمالاً گرایش

به رفتار سیگار کشیدن را از خود نشان می‌دهند، به نظر می‌رسد که شرایط متنوع تری منجر به ارتکاب این رفتار می‌شود. در نتیجه امکان اینکه مشکلات بین‌فردی و تمایزیافتگی خود به تنها یا بتواند سهم قابل توجهی در پیش‌بینی رفتار سیگار کشیدن داشته باشند کاهش می‌یابد.

به طور خلاصه در پژوهش حاضر، زیرمقیاس‌های پرخاشگری، گشودگی، صراحت و مردم‌آمیزی از مشکلات بین‌فردی و ابعاد جایگاه من و گریز عاطفی از میان مجموع عوامل تمایزیافتگی خود نقش بیشتری در پیش‌بینی رفتارهای پر خطر دارند. در این راستا، با توجه به اهمیت رفتارهای پر خطر در دانشجویان، به ویژه دانشجویان دختر و هزینه‌های سنتگین این رفتارها بر جامعه و خانواده، توصیه می‌شود تا نهادهای مرتبط با پیشگیری از رفتارهای پر خطر و مراکز مشاوره مداخلاتی با در نظر گرفتن نتایج پژوهش حاضر اتخاذ نمایند. از محدودیت‌های این مطالعه می‌توان به استفاده از پرسشنامه خودگزارشی، طرح مقطعی، نمونه‌گیری محدود و انتخاب نمونه از میان دانشجویان دختر دانشگاه اصفهان و عدم انتخاب پسران دانشجو و دانشجویان از سایر دانشگاه‌ها اشاره نمود که این امر تعیین‌پذیری نتایج مطالعه‌ی حاضر را به کل دانشجویان کشور محدود می‌نماید.

منابع

- بیرامی، منصور و اسماعلی، احمد. (۱۳۸۹). مقایسه عوامل و صفات شخصیتی دانشجویان دارای روابط جنسی پر خطر و فاقد روابط جنس پر خطر. *مجله پژوهشی ارومیه*، ۲۱(۳)، ۲۱۵-۲۲۰.
- پیرساقی، فهیمه؛ حاجی‌حسنی، مهرداد؛ فرج بخش، کیومرث و سلیمانی، سمیه. (۱۳۹۱). تعیین سهم تعارض زناشویی، خود تمایزسازی، منبع کنترل، و استرس شغلی در پیش‌بینی فرسودگی شغلی. *مجله روانشناسی صنعتی سازمانی دانشگاه گرمسار*، ۱۰(۳)، ۹-۲۳.
- پیرساقی، فهیمه؛ نظری، علی‌محمد؛ حاجی‌حسنی، مهرداد و نادعلی‌پور، حسن. (۱۳۹۳). اثربخشی درمان خود تمایزسازی بر میزان ابراز وجود دانشجویان دختر دانشگاه علامه طباطبائی تهران. *مطالعات روانشناسی پالینی*، ۱۶(۴)، ۱۹-۳۴.
- پیوسته‌گر، مهرانگیز؛ خسروی، زهرا؛ حامدی، رباب؛ درویزه، زهرا؛ خدابخش، روشنک و صرامی، غلامرضا. (۱۳۹۱). بررسی تمایزیافتگی خود و کیفیت رابطه با غیر هم‌جنس در دانشجویان مجرد. *مطالعات روانشناسی*، ۸(۴)، ۵۷-۷۲. جوادی، بهناز سادات؛ زالی، پریسا؛ الله‌وردی و نیلوفر. (۱۳۹۵). پیش‌بینی رفتارهای پر خطر بر اساس تاب آوری و سبک‌های دلبستگی نوجوانان دختر متوسطه دوم شهرستان شهریار. *دوفصلنامه انتظامی-اجتماعی زنان و خانواده*، ۱۰(۱)، ۱۰۱-۱۱۸.
- رحمانی، مریم؛ قاسمی، وحید و هاشمیان‌فر، علی. (۱۳۹۵). تأثیر روابط اجتماعی بر بروز رفتارهای پر خطر نوجوانان شهر بجنورد. *جامعه‌شناسی کاربردی*، ۲۷(۱)، ۱-۲۶.
- رضایی‌جمالوی، حسن؛ حسنی، جعفر و نورمحمدی‌نجف‌آبادی، محمد. (۱۳۹۸). نقش سبک‌های دلبستگی در رفتارهای پر خطر نوجوانان پسر مقطع متوسطه دوم، دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربردی، ۲۰(۱)، ۱۱۲-۱۲۱.
- زاده‌محمدی، علی؛ احمد‌آبادی، زهرا و حیدری، محمود. (۱۳۹۰). تدوین و بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس خطرپذیری نوجوانان ایرانی. *مجله روانپژوهشی و روانشناسی پالینی ایران*، ۱۷(۳)، ۲۱۸-۲۲۵.
- فتح، نجمه؛ آزاد فلاح، پرویز؛ رسول‌زاده‌طباطبائی، کاظم و رحیمی، چنگیز. (۱۳۹۲). روابی و اعتبار پرسشنامه مشکلات بین‌فردی (IIP-32). *محله روانشناسی پالینی*، ۳(۵)، ۶۹-۸۰.
- فاراری، نرگس؛ لطیفیان، مرتضی و اعتمادی، جلیل. (۱۳۹۳). بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی فرم کوتاه پرسشنامه تمایزیافتگی خود در دانشجویان ایرانی. *فصلنامه انداره‌گیری تربیتی*، ۱۵(۵)، ۳۵-۵۶.
- کاظمیان، سمیه و دلاور، علی. (۱۳۹۱). بررسی رابطه بین تمایزیافتگی با میزان تمایل به اعتیاد در مردان متأهل. *فصلنامه نظم و امنیت انتظامی*، ۴(۴)، ۱۰۵-۱۱۵.
- مغانلو، مهناز و کولیوند، زهرا. (۱۳۹۷). مقایسه تمایزیافتگی خود و خودکنترلی شناختی معتقدان موفق به ترک و مبتلایان به وابستگی مواد. *فصلنامه علمی/اعتیاد پژوهی*، ۱۲(۴۶)، ۱۰۱-۱۲۰.
- میرزا‌ای نجم‌آبادی، خدیجه؛ بابازاده، راحله؛ شریعتی، محمد و موسوی، عباس. (۱۳۹۲). دختران نوجوان ایرانی و اطلاعات و خدمات بهداشت باروری و جنسی؛ مطالعه کیفی. *مجله زنان مامایی و نازاری ایران*، ۱۷(۹۲)، ۹-۱۸.

نجاجی سوق، سید محمد؛ محمد حسینی سروک، راضیه؛ منصوریان، سید محمدعلی؛ بزرگیان، لیلا؛ جمالی نسب، زاهد و جمالی نسب، امین. (۱۳۹۸). بررسی میزان شیوع رفتارهای پرخطر و ارتباط آن با حمایت‌های اجتماعی ادراک شده در بین نوجوانان شهر یاسوج در سال ۱۳۹۵ / رفغان دانش، ۲۴، ۱۱۰-۱۲۱.

همائی، رضوان و دشت‌بزرگی، زهرا. (۱۳۹۷). همبستگی تمایز یافتنگی خود و خوش بینی با مسئولیت پذیری و رضایت‌زنashوبی در دانشجویان پرستاری. *فصلنامه مدیریت ارتقای سلامت*، ۷(۲)، ۵۸-۶۵.

Adams, G. R. (2000). The transition to university and beyond [Special issue]. *Journal of Adolescent research*, 15(1), 145-156.

Anderson, K. (2016). *Fostering academic and familial resiliency in African American middle school students: a grant proposal*. California State University, Long Beach.

Baldwin, J. A., Brown, B. G., Wayment, H. A., Nez, R. A., & Brailsford, K. M. (2011). Culture and context: Buffering the relationship between stressful life events and risky behaviors in American Indian youth. *Substance use & misuse*, 46(11), 1380-1394.

Barkham, M., Hardy, G. E., & Startup, M. (1996). The IIP-32: A short version of the Inventory of Interpersonal Problems. *British Journal of Clinical Psychology*, 35(1), 21-35.

Bartle-Haring, S., & Gregory, P. (2003). Relationship Between Differentiation of Self and the Stress and Distress Associated With Predictive Cancer Genetic Counseling and Testing: Preliminary Evidence. *Families, Systems, & Health*, 21(4), 357-381.

Bowen, M. (1978). Family treatment in clinical practice. *New York: Jason Aronson*.

Boyer, T. W. (2006). The development of risk-taking: A multi-perspective review. *Developmental review*, 26(3), 291-345.

Cain, N. M., Ansell, E. B., Wright, A. G., Hopwood, C. J., Thomas, K. M., Pinto, A., ... & Morey, L. C. (2012). Interpersonal pathoplasticity in the course of major depression. *Journal of consulting and clinical psychology*, 80(1), 78-86.

Corte, C. M., & Sommers, M. S. (2005). Alcohol and risky behaviors. *Annual review of nursing research*, 23(1), 327-360.

Dixon, E. (2016). *Self-esteem, resiliency, peer relationships, and high-risk behavior among adolescents in foster care*. Doctoral dissertation, Alliant International University.

Drake, J. R. (2011). *Differentiation of self inventory-short form: creation and initial evidence of construct validity*. Doctoral dissertation, University of Missouri-Kansas City.

Eisenberg, D., Golberstein, E., & Whitlock, J. L. (2014). Peer effects on risky behaviors: New evidence from college roommate assignments. *Journal of health economics*, 33(1), 126-138.

Goldenberg, H., & Goldenberg, I. (2012). *Family therapy: An overview*. Cengage learning .

Heller, T. L. & Backer B. L. (2000). Maternal Negativity and Children's Externalizing Behavior. *Early Education & Development*, 11(4), 483-498.

Iversen, H., & Rundmo, T. (2002). Personality, risky driving and accident involvement among Norwegian drivers. *Personality and individual Differences*, 33(8), 1251-1263.

Kerr, M. E., & Bowen, M. (1988). Family evaluation: The role of the family as an emotional unit that governs individual behavior and development. *Markham, Ontario: Penguin Books*.

Latty, C. R. (2005). *Effects of differentiation on college student drinking*. Michigan State University.

Lau-Barraco, C., Skewes, M. C., & Stasiewicz, P. R. (2009). Gender differences in high-risk situations for drinking: Are they mediated by depressive symptoms?. *Addictive behaviors*, 34(1), 68-74.

Lavery, B., Siegel, A. W., Cousins, J. H., & Rubovits, D. S. (1993). Adolescent risk-taking: An analysis of problem behaviors in problem children. *Journal of Experimental Child Psychology*, 55(2), 277-294.

Maser, M. J. (2011). *A Construc Validity of Differentiation of Self Measures & their Correlates*. Doctoral dissertation, Seton Hall University.

Miller, R. B., Anderson, S., & Keals, D. K. (2004). Is Bowen theory valid? A review of basic research. *Journal of marital and family therapy*, 30(4), 453-466.

Okour, A. M., & Hijazi, H. H. (2009). Domestic violence and family dysfunction as risk factor for violent behavior among university students in North Jordan. *Journal of Family violence*, 24(6), 361-366.

Oltedal, S., & Rundmo, T. (2006). The effects of personality and gender on risky driving behaviour and accident involvement. *Safety science*, 44(7), 621-628.

Peleg, O., & Rahal, A. (2012). Physiological symptoms and differentiation of self: A cross-cultural examination. *International Journal of Intercultural Relations*, 36(5), 719-727.

Rezai Niaraki, F., & Rahimi, H. (2013). Effect of life skill training on self-esteem of high school students in Iran. *European Online Journal of Natural and Social Sciences: Proceedings*, 2(2), 150-159.

Selm, L. J. (2002). *A family system approach to treatment of addictive disorders: confluence of two exiting constructs*. Dissertation in La Salle University.

Siciliano, V., Mezzasalma, L., Lorenzoni, V., Pieroni, S., & Molinaro, S. (2013). Evaluation of drinking patterns and their impact on alcohol-related aggression: a national survey of adolescent behaviours. *BMC public health*, 13(1), 950-968.

Skowron, E. A., & Dendy, A. K. (2004). Differentiation of self and attachment in adulthood: Relational correlates of effortful control. *Contemporary Family Therapy*, 26(3), 337-357.

پیش‌بینی رفتار پر خطر بر اساس تمایزیافتگی خود و مشکلات بین‌فردی در دانشجویان دختر

Predicting high-risk behavior based on self-differentiation and interpersonal problems in female students

- Sohrabivafa, M., Tosang, M. A., Zadeh, S. Z. M., Goodarzi, E., Asadi, Z. S., Alikhani, A., ... & Khazaei, Z. (2017). Prevalence of risky behaviors and related factors among students of Dezful. *Iranian journal of psychiatry*, 12(3), 188-193.
- Sümer, N. (2003). Personality and behavioral predictors of traffic accidents: Testing a contextual mediated model. *Accident Analysis and Prevention*, 35(6), 949-964.
- Tao, S., Dong, Q., Pratt, M. W., Hunsberger, B., & Pancer, S. M. (2000). Social support: Relations to coping and adjustment during the transition to university in the People's Republic of China. *Journal of Adolescent research*, 15(1), 123-144.
- Young, J. K. , Klosko, J., & Weishaar, M. (2003). *Schema therapy: A practitioner's guide*. New York: Guilford.